

- 4) Vai Direktīvas 2004/18 1. panta 2. punkta b) apakšpunkts vai Direktīvas 2014/24 2. panta 6. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie neļauj *ex tunc* uzskatīt, ka tāds pārdošanas priekšlīgums kā pamatlietā aplūkots ir radījis tiesiskas sekas?

- (¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/18/EK (2004. gada 31. marts) par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru (OV 2004, L 134, 114. lpp.).
- (²) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV 2014, L 94, 65. lpp.).
- (³) Padomes Direktīva 89/665/EEK (1989. gada 21. decembris) par to normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu, kuri attiecas uz izskatīšanas procedūru piemērošanu, piešķirot piegādes un uzņēmuma līgumus valsts vajadzībām (OV 1989, L 395, 33. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2023. gada 26. janvārī iesniegusi Eiropas Komisija par Vispārējās tiesas (septītā palāta paplašinātā sastāvā) 2022. gada 16. novembra spriedumu lietā T-469/20 Nīderlandes Karaliste/Komisija

(Lieta C-40/23 P)

(2023/C 173/20)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji: B. Stromsky, H. van Vliet un I. Georgiopoulos)

Otra lietas dalībniece: Nīderlandes Karaliste

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt Vispārējās tiesas (septītā palāta paplašinātā sastāvā) 2022. gada 16. novembra spriedumu lietā T-469/20 Nīderlandes Karaliste/Komisija, EU:T:2022:713;
- noraidīt ceturto un piekto prasības pamatu lietā T-469/20;
- izmantot Eiropas Savienības Tiesas statūtu 61. panta 1. punkta otrajā teikumā paredzētās tiesības pašai izlemt lietu un noraidīt prasību kopumā kā nepieņemamu, un;
- piespriest Nīderlandes Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Apelācijas sūdzības pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzība ir balstīta uz vienu vienīgu apelācijas pamatu, kas sastāv no divām daļām.

Ar pirmajā instancē pārsūdzēto Komisijas lēmumu (¹) (turpmāk tekstā – “lēmums”) pasākums esot atzīts par saderīgu ar iekšējo tirgu, nepieņemot galīgu lēmumu jautājumā, vai tas ir valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta izpratnē.

Pirmajā daļā tiek norādīts, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, atzīstot, ka Komisija var pieņemt lēmumu neizteikt iebildumus Regulas 2015/1589 (²) 4. panta 3. punkta izpratnē tikai tad, ja tā iepriekš ir izlēmusi jautājumā, vai attiecīgais pasākums ir valsts atbalsts. Komisijas ieskatā dažādās Savienības tiesību interpretācijas metodes neapstiprinot šo secinājumu. It īpaši pārsūdzētais spriedums neesot saderīgs ar Savienības likumdevēja mērķi ātri noskaidrot pasākuma saderību ar iekšējo tirgu. Proti, ja spriedums netiktu atcelts, Komisijai būtu ilgstoši un nevajadzīgi jāpārbauda, vai attiecīgais pasākums atbilst visām LESD 107. panta 1. punktā noteiktajām pazīmēm, lai gan tā katrā ziņā ir pārliecināta par pasākuma saderību ar iekšējo tirgu.

Ar otro daļu tiek iebilsts, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, atzīdama, ka lēmums ir pretējs tiesiskās drošības principam. Tieši otrādi – ar lēmumu esot palielināta tiesiskā drošība tādējādi, ka pasākums tiek atzīts par saderīgu ar iekšējo tirgu uzreiz pēc tam, kad Komisija to ir konstatējusi.

- (¹) Eiropas Komisijas Lēmums C(2020) final 2998 (2020. gada 12. maijs) par valsts atbalstu SA.54537 (2020/NN) – Nīderlande – ogļu aizliegums elektroenerģijas ražošanai Nīderlandē.
- (²) Padomes Regula (ES) 2015/1589 (2015. gada 13. jūlijs), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai (OV 2015, L 248, 9. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 3. februārī iesniedza Bundesgerichtshof
(Vācija) – WY/Laudamotion GmbH un Ryanair DAC**

(Lieta C-54/23, Laudamotion un Ryanair)

(2023/C 173/21)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Pamatlietas dalībnieki

Prasītājs: WY

Atbildētājas: Laudamotion GmbH un Ryanair DAC

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Regulas (EK) Nr. 261/2004 (¹) 5., 6. un 7. pantā paredzētās tiesības saņemt kompensāciju sakarā ar lidojuma kavēšanos par vismaz trim stundām principā ir izslēgtas, ja pasažieris ilgas kavēšanās riska dēļ izmanto viņa paša rezervētu aizstājošo lidojumu un tādējādi galamērķi sasniedz ar nokavējumu, kas mazāks par trim stundām, vai tomēr šādā situācijā tiesības saņemt kompensāciju pastāv vismaz tad, ja jau pirms vēlākā brīža, kad pasažierim ir jāierodas uz reģistrāciju, ir pieejama pietiekami pārlicinoša informācija par to, ka galamērķi ir iespējams sasniegt tikai ar vismaz trīs stundu nokavējumu?
- 2) Ja uz pirmo jautājumu būtu jāatbild pēdējā izklāstītajā izpratnē: vai priekšnosacījums Regulas Nr. 261/2004 5., 6. un 7. pantā paredzētajām tiesībām saņemt kompensāciju sakarā ar lidojuma kavēšanos par vismaz trim stundām minētajā situācijā ir tas, ka pasažieris laikus ierodas uz reģistrāciju atbilstoši minētās regulas 3. panta 2. punkta a) apakšpunktam?

- (¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV 2004, L 46, 1. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 2. februārī iesniedza Nejvyšší správní soud
(Čehijas Republika) – JH/Policejní prezidium**

(Lieta C-57/23, Policejní prezidium)

(2023/C 173/22)

Tiesvedības valoda – čehu

Iesniedzējtiesa

Nejvyšší správní soud

Pamatlietas puses

Prasītāja: JH

Atbildētāja: Policejní prezidium